

Buda Ferenc

Rémálom

*Ajtón-ablakon keresztül
özönlenek seregestül
retesz lakat mind leütve
ráismerek legtöbbjükre
hiszen ezek igazából
itt keltek ki a tojásból
ó dehogy is idegenek
írmagjuk is innen ered
és nyüzsögnek egyre többen
fúrnak rágnak minden rögben
rád potyognak jobbról s balról
falvédőről meg a falról
hálót sarjaszt nyúlós nyáluk
van-e undorítóbb náluk?
nyüvek lárvák férgek pondrók
rosszat nemzők jót elrontók
araszolnak pöndörödnek
aranyporban megfürödnek
s jönnek jönnek egyre jönnek
te úristen! hova köpjek!*

(Töredék I.)

*és választani nem lehet
se Napnyugat se Napkelet
csak ez a közties állapot
s marakszunk mint az állatok*

(Töredék II.)

*...de csak bizakodj. Bár előbb vagy utóbb
orvul kilazulhat ott benn a rugód,
nem lesz több kegyes haladék, sem erő,*

*szítál csak fölötted a vércse-idő,
s végül ha leállnak a víg mutatók,
telisző ezüstfonalával a pók.*

Hol a...

*hol a küszöb? hol a tető?
emelkedik egedre nő
ördög kondérján a fedő
beleborzadsz benne mi fő*

Dünnnyögő

*dünnnyögve dúdolsz magadnak
leng üveg nélkül az ablak
ki-be jár rajta a lélek
szabad az útja a szélnek*

*tört üvegcserepen lépdelsz
száz év az életed? félperc?
befogadnak? vagy kitagadnak?
dúdolva dünnnyögsz magadnak*

s leng üveg nélkül az ablak

Haszon lesz – majd

*Mit tagadnám: szégyen rajtam,
hisz hiába voltak hajdan
őseim szorgos parasztok –
nem teremtek, csak fogyasztok.
„Munkám” roppantul hatékony:
hegyé nő a hulladékomb,
s hasztalan kezdeném újra,
földi létem vádtanúja
egy fertelmes, terjedelmes
ökológiai lábnyom.*

Haszon lesz majd a hiányom.